

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: **Bc. Z. N.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2025, č. j. MD-49962/2025-160/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 19. 2. 2025, č. j. MHMP 154081/2025/Dit (dále jen „prvostupňové

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzen provedený záznam (12 bodů v registru řidičů) v bodovém hodnocení řidiče ke dni 9. 1. 2025.

II. Dosavadní průběh řízení a napadené rozhodnutí

2. Dne 14. 1. 2025 bylo správním orgánem I. stupně žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a současně výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
3. Dne 15. 1. 2025 žalobce podal námitky proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče, v nichž uvedl, že nesouhlasí se všemi záznamy bodů a požaduje doplnění dokazování o rozhodnutí, kterými měl být uznán vinným z předmětných přestupků a na základě kterých došlo k záznamu bodů.
4. Následně správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím námitky žalobce zamítl jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče potvrdil. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání.
5. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí shledal, že je spolehlivě prokázáno, že žalobce ke dni 9. 1. 2025 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu se ztotožnil se závěrem, že vzhledem k osobě právního zástupce žalobce, který (šablonovitými podáními) zastupuje své klienty v oblasti přestupkového řízení mnoho let, nebylo třeba vyzývat k doplnění blanketního odvolání. Z hmotněprávního hlediska byl správní orgán I. stupně oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda byl tento záznam proveden v souladu s takovým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženého v příloze k zákonu č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Správní orgán I. stupně však nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci. V nynějším případě byly podklady způsobilé pro záznam v registru řidičů. Oznámení o uložení pokuty založené ve spise je dostatečně přesné: identifikuje žalobce jako přestupce, označuje místo a čas spáchání přestupku, specifikuje přestupkové jednání, jaké ustanovení zákona o silničním provozu bylo porušeno a že mu za předmětné jednání byla uložena pokuta příkazem na místě. Záznamy bodů tedy byly provedeny v souladu s § 123b zákona o silničním provozu.

III. Žaloba

6. Žalobce v žalobě uplatnil dva žalobní body.
7. V prvním namítl nerespektování odvolacích důvodů. Uvedl, že žalovaný ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalobce předložil rozhodnutí různých správních orgánů v podle jeho názoru shodných věcech, z nichž vyplývá, jakým způsobem se správní orgány zabývaly kvalitou a formální správností provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních, a zároveň tím namítl, že jednotlivá rozhodnutí v blokových řízeních lze označit za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
8. Z předložených rozhodnutí ve věcech shodných či obdobných (č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020, č. j. MUCE 20786/2019 SO či č. j. KUJCK-24343/2020 ze dne 13. 2. 2020 nebo č. j. ŘP/741/19-16/Ka) dle žalobce vyplývá, že se správní orgány důsledně zabývaly jednotlivými bloky a posuzovaly, zda tyto jsou relevantním podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení. Žalobce v této souvislosti poukázal na zásadu legitimního očekávání.
9. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítl nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů. Poukázal na to, že žalovaný se touto nezpůsobilostí podkladů nezabýval, přestože správní

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

praxe vypovídá o něčem jiném. Jediné důkazy, které žalovaný posuzoval, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Takovéto oznámení nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci.

10. Dle žalobce by z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je nesprávný. Žalobce dále odkázal na rozhodnutí Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP nebo rozhodnutí č. j. KRPT-82262-5/ČJ-2023-0700DP. Policejní orgány nedodržely taxativně stanovené požadavky, přičemž takové porušení zákona s sebou nese riziko možnosti zrušení pokutových bloků.
11. V případě nezastavení na signál „stůj“ s ohledem na § 4 písm. c) a § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu není dostatečným popisem přestupku „jízda na červenou aj.“ Musí být zřejmé, že přestupce nerespektoval povinnost spočívající v pokynu stůj, nikoli „jel na červenou“.
12. Dále žalobce uvedl konkrétní výtky k pokutovým blokům ze dne 5. 3. 2024 a ze dne 9. 1. 2025. Zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky v nich nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení.
13. Na základě uvedených skutečností a výtek ke každému konkrétnímu záznamu v bodovém hodnocení se žalobce domáhal, aby se soud zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39).

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Shrnl dosavadní průběh řízení a konstatoval, že žaloba je šablonovitá. Žalobce podal blanketní odvolání, a je tedy nelogické žalovanému v prvním žalobním bodě vytýkat nerespektování neexistujících odvolacích námitek. Ohledně námitek nerespektování rozhodnutí jiných správních orgánů žalovaný s odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2021, č. j. 6 A 130/2019-35 uvedl, že není vázán právním názorem podřízeného správního orgánu. Žalobcem uvedená rozhodnutí krajských úřadů navíc nebyla přiložena k žalobě ani citována, a není tedy možné posoudit, zda skutečně jde o shodné případy s tím nyní projednávaným.
15. S ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-82 nebylo třeba vyžádat si kopie příkazových bloků, jelikož žalobce neuvedl žádnou pochybnost, kterou by byl správní orgán I. stupně povinen se zabývat. K otázce formálních nedostatků pokutových bloků žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 7. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40. Dále v souvislosti s faktem, že výtky k jednotlivým příkazovým blokům jsou typizované a právní zástupce žalobce je uplatňuje opakovaně, poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

V. Posouzení věci soudem

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Dále přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
17. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
18. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.
19. Podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno
 - a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě,
 - b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo
 - c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin,
 - d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.
20. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu v rozhodném znění nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
21. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem správního orgánu v řízení.
22. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

23. Předmětem sporu je posouzení toho, zda záznam bodů v registru řidičů z důvodu, že žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů, v důsledku čehož byl příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu, je v souladu se zákonem.
24. Při posouzení dané věci soud vyšel z ustálené judikatury správních soudů, např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle kterého „(s)právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“
25. Dále byla tato problematika řešena rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle něhož je třeba rozlišovat mezi řízením „o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku)“ a řízením „o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ Jelikož se jedná o řízení, jejichž předmět je zcela odlišný, musí se rozlišovat i mezi námitkami, které lze v těchto řízeních uplatnit, jak podotkl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57, když uvedl, že „je třeba striktně rozlišovat mezi typem námitek, které může řidič uplatnit v samotném řízení o přestupku, a námitek, které lze uplatnit v řízení týkajícím se pouze provedeného bodového záznamu. Řidič může úspěšně brojit proti záznamu bodů pouze tehdy, když nebyly pro záznam naplněny zákonné podmínky vyplývající z § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Musí tedy tvrdit, že vůbec neexistuje pravomocné rozhodnutí o přestupku, případně že mu nebyl zapsán počet bodů danému přestupku odpovídající (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, a ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16). (...) Nezákonnost rozhodnutí o přestupku lze totiž napadnout jen oprávněnými prostředky proti tomuto rozhodnutí; je-li rozhodnutí o přestupku pravomocné a srozumitelné a obsahuje-li všechny zákonné náležitosti, je možné na jeho základě záznam bodů provést.“
26. V souladu s těmito závěry Nejvyššího správního soudu se správní orgány v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů nezabývají tím, zda se stal skutek, jenž má naplňovat znaky přestupku, zda jej spáchal obviněný a podobně. To je

předmětem přestupkového řízení, v němž je vydáno případné podkladové rozhodnutí. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů se správní orgány zabývají pouze tím, zda existuje zákonný podklad pro provedení záznamu, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu.

27. V prvním žalobním bodu žalobce namítal, že žalovaný ignoroval předložené důkazy a návrhy. K tomu soud zdůrazňuje, že žalobce podal pouze blanketní odvolání, které nebylo doplněno ani přes to, že žalobce sám uvedl, že své odvolání doplní do 20 dnů. Žalobce tak v odvolání žádné konkrétní návrhy a důkazy nevznesl ani nedoložil. Soud rovněž podotýká, že žalobce netvrdil nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že nebyl správním orgánem vyzván k doplnění svého blanketního odvolání. Žaloba je přitom do značné míry jen šablonovitá a místy ani nekoresponduje s obsahem správního spisu.
28. Žalobcem k žalobě přiložená správní rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, odboru dopravy, ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu Černošice, odboru správního, ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020 a rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru správního ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka nebyla součástí žalobcova odvolání, a žalovaný tudíž neměl žádný důvod se těmito rozhodnutími ve svém rozhodnutí zabývat. Namítá-li žalobce, že žalovaný ignoroval předložené důkazy a návrhy, jedná se již ze své podstaty o nedůvodnou námitku, neboť žalobce podal blanketní odvolání, tzn. neuplatnil žádné návrhy ani důkazy. Soud tak uzavírá, že napadené rozhodnutí je srozumitelné a je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. Soud současně nepovažoval za potřebné se výše označenými rozhodnutími pro účely posouzení žalobních námitek zabývat. Žalobce předně nenavrhoval doplnit těmito listinami dokazování a neuváděl ani to, jaké skutečnosti by jimi mohly být prokázány, kromě správní praxe uvedených správních orgánů. K tomu lze poznamenat, že případná rozdílná správní praxe či odlišnost rozsahu odůvodnění jiných rozhodnutí nemůže bez dalšího vést k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
29. Pokud žalobce v této souvislosti namítal porušení principu legitimního očekávání, poukazuje soud na skutečnost, že výše uvedená správní rozhodnutí byla uplatňována v letech 2019 a počátkem roku 2020, avšak v mezidobí došlo ke změně nejen správní, ale taktéž i soudní praxe. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57, v němž byla vypořádána argumentačně totožná námitka téhož advokáta ve skutkově obdobné věci. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že *„správní praxí zakládající legitimní očekávání se dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS, rozumí „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.“* Jak ovšem vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006-159, publ. pod č. 2059/2010 Sb. NSS, správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. Pokud by tedy různé správní orgány postupovaly nezákonně a navzájem odlišně, nejednalo by se o setrvalou správní praxi způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem či u žalovaného. Jinými slovy řečeno, za situace, kdy před zhruba pěti lety různé krajské úřady jako odvolací orgány rozhodovaly v obdobných

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

kauzách odlišně, než jak činí nyní, kdy již rozhodují plně v souladu s aktuální správní judikaturou, zejm. s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, ve kterém soud ke kasační stížnosti zástupce žalobce uvedl, že „*námítky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků*“, nemůže takovýto stav zakládat porušení námítky legitimního očekávání ze strany žalovaného.

30. V obdobné věci, v níž jiného žalobce (přestupce) zastupoval tentýž právní zástupce, k jeho totožné argumentaci o porušení zásady předvídatelnosti a legitimního očekávání Nejvyšší správní soud dovodil, že „*(s)těžovatelem předložená čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právě NSS*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40).
31. Nadto soud konstatuje, že uplatnění zásady legitimního očekávání nemůže být bezbřehé a správní orgán se může odchýlit od své dosavadní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2020, č. j. 4 As 50/2018-49).
32. V rámci druhého žalobního bodu žalobce namítl nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů. Soud se nejprve zabýval výtkou žalobce, že oznámení o uložení pokuty příkazem na místě nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvůle orgánu veřejné moci.
33. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že oznámení policie o uložení pokuty, dle kterých je prováděn záznam bodů do registru řidičů, nejsou za každých okolností nezpochybnitelným důkazem a podkladem pro příslušný záznam. Zejména vyskytnou-li se relevantní pochybnosti o předložených údajích, je namístě vyžádat si další důkazy, především vlastní pokutové bloky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS). V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74 nicméně Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.*“ V rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23 Nejvyšší správní soud uvedl, že „*1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok [...] 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.“ Za obligatorní náležitosti oznámení o uložení pokuty Nejvyšší správní soud v naposledy citovaném rozsudku označil „popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce“ a samozřejmě označení osoby přestupce. Podle Nejvyššího správního soudu „je možné s ohledem na specifika blokového řízení přijmout i strohé a zkratkové formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Stejně jako pokutový blok, ani oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení pak nelze posuzovat s rigidní přísností. Je především třeba, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“

34. Otázka, zda je vždy nezbytné vyžadovat vedle oznámení přestupku i originály pokutových bloků, byla později předložena i rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35, publ. pod č. 4189/2021 Sb. NSS, odmítl svou pravomoc v předložené věci rozhodnout s tím, že Nejvyšší správní soud dosud ve své judikatuře nedospěl k obecnějším závěrům, které by byly v tomto ohledu v rozporu. Rozšířený senát pak jednoznačně uvedl, že v žádném z dotčených rozsudků „není uvedeno, že by o námitkách mělo být rozhodnuto vždy jedině na základě vyžádaných pokutových bloků, popř. že by naopak vždy postačovalo vyhodnotit oznámení o přestupku.“ Z citovaného usnesení rozšířeného senátu je tedy zřejmé, že nezbytnost vyžádání si originálů pokutových bloků bude vždy záviset na konkrétních pochybnostech identifikovaných v jednotlivých případech a povaze tomu odpovídajících námitek. Z navazujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44 pak plyne, že námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Oznámení policie o uložení pokuty jsou tedy způsobilými podklady pro záznam bodů do registru řidičů. Jen v případě relevantních pochybností si správní orgány musí opatřit důkazy další.
35. Soud z obsahu správního spisu v dané věci zjistil, že správní orgány obou stupňů vyšly při svém rozhodování ze dvou (resp. tří) oznámení o uložení pokutě příkazem na místě, na jejichž základě žalobce dosáhl 12 bodů (nad tento nutný rámec bylo přezkoumáno i třetí oznámení o uložení pokutě příkazem na místě, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 2 body), tedy neměly k dispozici samotné pokutové bloky. Žalobce (v rámci námitek proti záznamu bodů) žádal pouze o doplnění spisu o pokutové bloky, aniž by popsal případné rozpory, které mají být jejich doplněním odstraněny či jiným způsobem konkretizoval své pochybnosti o správnosti údajů zanesených do oznámení o dosažení bodů. Zcela obecná a neindividualizovaná argumentace žalobce nemohla sama o sobě zpochybnit obsah oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Žalovanému tak nevznikla povinnost zajistit si a posoudit pokutové bloky.
36. Soud proto v intencích žalobní argumentace přistoupil k posouzení, zda oznámení o uložení pokut v posuzované věci naplňují obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok.
37. Dotčená oznámení o uložení pokut, tj. oznámení č. j. KRPA-78528-2/PŘ-2024-001463 ze dne 5. 3. 2024 (dále jen „oznámení ze dne 5. 3. 2024“) a č. j. PPR-2592-2/PŘ-2025-990441 ze dne 10. 1. 2025 (oznámení ze dne 10. 1. 2025), jež bylo ohledně popisu skutku na vyžádání správního orgánu I. stupně upřesněno oznámením č. j. PPR-2592-3/PŘ-2025-990441 ze dne 24. 1. 2025 (dále jen „oznámení ze dne 24. 1. 2025“), obsahují úplné údaje o žalobci jako přestupci (konkrétně jeho jméno a příjmení, datum narození, státní příslušnost a adresu

trvalého pobytu) a dále údaje o spáchaném přestupku, konkrétně den a čas skutku a místo (označením města, případně ulice a bližší určení).

38. Pokud jde o popis skutku, v oznámení ze dne 5. 3. 2024 je tento popsán tak, že „řidič motorového vozidla na křižovatce nezastavil na signál s červeným světlem Stůj! (...)“, přičemž následuje specifikace porušeného zákonného ustanovení [§ 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu] a uvedení zákonného ustanovení konkrétního spáchaného přestupku [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu]. Z právě uvedeného je dostatečně zřejmé, jakou povinnost žalobce porušil.
39. V oznámení ze dne 24. 1. 2025 je skutek popsán následovně: „řidič porušil dopravní značku B22a - zákaz předjíždění“, přičemž následuje specifikace porušeného zákonného ustanovení [§ 4 písm. c) zákona o silničním provozu] a uvedení zákonného ustanovení konkrétního spáchaného přestupku [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu].
40. Ve všech rozhodných oznámeních je uvedeno, že žalobci byla uložena příkazem na místě pokuta v konkrétní výši, číslo příkazového bloku na tuto pokutu, dále hodnota a jméno zpracovatele a ověřující osoby a datum a čas. Všechna oznámení tak obsahují dostatečné údaje k prokázání, že přestupky se staly a že se jich dopustil právě žalobce. Lze shrnout, že jednotlivá oznámení mají všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů, tj. obsahují popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce. Žalobce přitom v průběhu správního řízení ani v žalobě žádné konkrétní skutečnosti podávající se z těchto oznámení nijak nezpochybnil - netvrdil, natož aby konkretizoval a prokazoval, že se toho kterého přestupku nedopustil.
41. Žalobce v žalobě poukazoval na jednotlivé nedostatky pokutových bloků, tyto však soudu nepředložil. Příkazové bloky ze dne 5. 3. 2024 a ze dne 9. 1. 2025 nicméně žalobce musí mít k dispozici, jestliže obecně namítá vady těchto bloků (viz níže). Přestože mu bylo jasné, že se ve správním spise nenachází, předložil místo nich jiné, s věcí nesouvisející pokutové bloky. Z toho je zjevné, že žalobce své námitky vznáší v zásadě účelově a nikoli s cílem řádného soudního přezkumu. Navíc je to osoba přestupce (zde žalobce), kdo dal svým podpisem na příslušném pokutovém bloku souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Pokud žalobce s čímkoli v rámci blokového řízení ohledně příslušných přestupků nesouhlasil, měl požadovat, aby o nich bylo rozhodnuto ve správním řízení.
42. Soud považuje za vhodné dodat, že v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* (práva náleží bdělým) si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti v něm uvedených údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl (prý) za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče. Soudu je nadto známo, že totožné (šablonovité) žalobní námitky žalobcův zástupce uvádí opakovaně, přestože nebyly shledány důvodnými (srov. např. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2023, č. j. 5 A 120/2019-55, Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2021, č. j. 31 A 142/2020-81 v případě „jízda na červenou aj.“).
43. V projednávané věci tak správní orgány nepochybily, jestliže v rámci posouzení věci vycházely při provedení bodového záznamu pouze z příslušných oznámení, tj. bez vyžádání souvisejících pokutových bloků. Oznámení i jeho obsah odpovídají závěrům a důvodům prvostupňového rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

44. Námitkami, ve kterých přestupce (žalobce) upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). Při zohlednění specifik blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, nebo ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018-45). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.
45. Žalobce proti jednotlivým pokutovým blokům, tedy k pokutovému bloku ze dne 5. 3. 2024 (oznámení ze dne 5. 3. 2024) a ze dne 9. 1. 2025 (oznámení ze dne 10. 1. 2025, resp. oznámení ze dne 24. 1. 2025) uplatnil tento okruh výtek:
- a) nedostatečná identifikace osoby přestupce (částečně nečitelné údaje, nejsou vypsány požadované údaje např. rodné číslo nebo datum narození, ověření totožnosti v daném rozhodnutí není dostačující);
 - b) nedostatečné údaje o přestupku (údaje o době přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně, není jednoznačně stanoveno místo přestupku, údaje o místě neobsahují veškeré údaje pro stanovení místa, název obce není úplný resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupků dojít, popis skutku není jednoznačný, právní kvalifikace jednání je zkratkovitá, není patrné, o jakou právní normu se v této věci jedná., údaje jsou nečitelné, atp.), není patrné, zda jednání bylo spácháno úmyslně nebo z nedbalosti;
 - c) není zřetelná výše sankce, údaj o výši sankce chybí či není úplný;
 - d) není jednoznačně uvedeno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné úřední osobě, a to včetně podpisu, rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
46. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný (resp. správní orgán I. stupně) neshledal důvod si vyžádat pokutové bloky, neboť neměl za to, že by byly způsobilé zpochybnit obsah oznámení od policie, které shledal dostatečným podkladem k provedeným bodovým záznamům. S tímto závěrem se soud plně ztotožnil. Výše uvedené žalobní výtky jsou totiž typizované, obecné a neurčité. Žalobce zde sice formálně snáší výtky vůči vadám pokutových bloků, ve skutečnosti však nijak nereaguje na jejich konkrétní podobu. Žalobce ani v jednom případě plausibilně netvrdí, že by se skutek nestal, že by přestupek nespáchal, či v jakém smyslu by např. označení místa či obce bylo natolik neurčité či nesrozumitelné, že by nebylo možné identifikovat místo přestupku. Žalobce sám ani neuvádí, která z vyjmenovaných variant vad se dle jeho názoru vlastně u každého pokutového bloku má nacházet. Soudu není ze žalobcovy argumentace zřejmé, zda v každém konkrétním případě při identifikaci přestupce chybí rodné číslo či datum narození, v čem má spočívat nedostatek ověření totožnosti, zda dalším údajům v pokutovém bloku vytýká absenci, či neúplnost,

neurčitost či nečitelnost. Žalobce tak sám nemá jasno, jaké vady pokutovým blokům vlastně vytýká.

47. Oproti těmto obecným a nijak konkrétně formulovaným výtkám proti příkazovým blokům jsou ve spise založena oznámení policie o přestupcích, z nichž vyplývají jednoznačné skutkové i právní závěry o tom, že v obou případech žalobce spáchal uvedené přestupky a v souladu s tím mu do evidenční karty bylo připsáno celkem 12 bodů. Jelikož žalobce oznámení a jejich obsah v potřebné míře konkrétnosti nezpochybnil, poukazoval-li (ve vyjádření k podkladům prvostupňového rozhodnutí) toliko na paušalizované typy výhrad vůči pokutovým blokům (k tomu srov. odst. 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44), k přezkoumání bodových záznamů v námitkovém řízení postačilo, pokud správní orgán I. stupně i žalovaný vycházel jen z těchto oznámení a ty hodnotili obecně v té míře, nakolik nekonkrétně byly formulované výtky proti nim. Žalobce ani svými žalobními námitkami nijak nezpochybnil obsah uvedených oznámení, která jsou dle názoru soudu dostatečně způsobilými podklady pro zápis v nich uvedených bodů. Z výše popsaných důvodů tedy žalobcovy námitky nejsou způsobilé ani u soudu vyvolat pochybnosti o podobě a formálních náležitostech dotyčných příkazových bloků, tak aby bylo nezbytné si je vyžádat a ve smyslu nijak konkretizovaných námitek žalobce hodnotit jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů.
48. Soud uzavírá, že předmětná oznámení představují zcela způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce), záznam byl podle nich proveden řádně, počet připsaných bodů odpovídá v jednotlivých případech (v oznámení) popsanému jednání i zákonu (příloha zákona o silničním provozu). Ani soud tedy neshledal důvodné pochybnosti, které by jej vedly k závěru o nedostatečnosti podkladů obsažených ve správním spise jakožto řádných podkladů pro provedení bodového záznamu. Soud přisvědčil tomu, že v projednávané věci nebylo povinností žalovaného si pokutové bloky vyžádat a dále je hodnotit.

VI. Závěr a náklady řízení

49. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
51. O žalobě soud rozhodl za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání. Soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady pro rozhodnutí jsou součástí správního spisu, z něhož soud obligatorně vycházel.
52. Žalobce v žalobě výslovně nenavrhoval k provedení důkazu žádné důkazní prostředky. K žalobě však přiložil řadu dokumentů, a soud tedy posuzoval, zda tyto dokumenty jsou podstatné pro posouzení věci a zda je třeba provést je jako důkaz, přestože to žalobce výslovně nenavrhoval. Jak už bylo konstatováno výše, žalobce k žalobě přiložil rozhodnutí správních orgánů podrízených žalovanému (rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, odboru dopravy, ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo; rozhodnutí Městského úřadu Černošice, odboru správního, ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO; rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020; rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru správního ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka), jimiž chtěl prokázat, že správní orgány postupovaly

v obdobné věci odlišně. Soud souhlasí se žalovaným v tom, že žalovaný jakožto ústřední orgán, jež je nadřízen všem žalobcem vyjmenovaným správním orgánům, není vázán právním názorem těchto správních orgánů. Tato rozhodnutí mohla teoreticky prokázat roztržičnost praxe podřízených správních orgánů žalovaného, avšak to není pro posouzení podstatné. Soud proto neshledal potřebným tyto listiny provádět k důkazu.

53. Soud k důkazu neprovedl ani žalobcem zmiňované příkazové bloky (číslo bloku G 1498901 ze série HG/2014; číslo bloku F 0832677 ze série GF/2013; číslo bloku C1404971 ze série FC/2013), kterými žalobce hodlal ilustrovat správně a nesprávně vyplněný příkazový blok. Tyto příkazové bloky nejsou příkazovými bloky, na základě kterých byla vydána oznámení o přestupcích žalobce, a jsou tak zcela irelevantní. Soud rovněž k důkazu neprovedl žalobcem doložená rozhodnutí krajských ředitelství policie (rozhodnutí Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje ze dne 30. 5. 2023, č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP a rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 29. 5. 2023, č. j. KRPT-82262-5/ČJ-2023-0700DP), jimiž chtěl žalobce prokázat právní názor krajských ředitelství policie stran povinných náležitostí pokutových bloků. Právní názory krajských ředitelství rovněž nejsou v posuzované věci relevantní, jelikož judikatura správních soudů se již dostatečně zabývala povinnými náležitostmi pokutových bloků. Žalovaný pak k důkazu navrhl předloženou spisovou dokumentaci, jíž se ale dokazování v řízení před správními soudy neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS). Zbylé listiny přiložené žalobcem k žalobě se vztahovaly k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, kterému soud usnesením ze dne 29. 10. 2025, č. j. 15 A 142/2025-19, vyhověl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. listopadu 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu